

Scénář - Bohumil Moravec

Martin: Bohumil Moravec se narodil v Horních Počernicích dne 30. listopadu 1940. Jeho první vzpomínky se vážou k druhé světové válce.

Bohumil Moravec: *Když přijeli rudoarmějci a měli čokoládu v pytlích. Tak jsme měli radost, že jo.*

Oliver: Malý Bohumil chodil do školy na Chvalech, v polovině druhé třídy přestoupil na školu v Bártlově ulici, ze které má hezké vzpomínky.

Bohumil Moravec: *Se chodilo na tělocvik na rybník na led no a to byly zážitky, že se prolomil led a celá třída se vykoupala v čertouském rybníku i s panem profesorem. No tak my jsme trošku jako bruslili ,ale většinou jsme hupali se tomu říkalo, že se běhalo a dělali se vlastně z toho ledu vlny no a většinou se to nepovedlo a všichni jsme byli potom jako rampouši.*

Martin: Po základní škole chtěl Bohumil Moravec jít na chemickou průmyslovku, ale protože byl syn živnostníka , tak se od ředitele školy dozvěděl:

Bohumil Moravec: *Najdi si nějaký řemeslo, protože to je zbytečný jako aby si se na něco těšil.*

Oliver: Takže nastoupil do učňovského oboru v Avii jako kovoobráběč. Po vyučení šel pracovat do ČKD do Kolbenky, kde vydržel 2 roky. Dalším jeho pracovištěm byly:

Bohumil Moravec: *Závody průmyslové automatizace, pak jsem šel na vojnu v jednašedesátým, protože jsem měl žloutenku, takže jsem měl 2 roky odklad, no a potom jsem nastoupil na drůbežnictví Xaverov.*

Martin: Po roce 1968 si s tatínkem založili svoji autodopravu.

Bohumil Moravec: *V šedesátým devátým už to bylo takový volnější, takže jsem měl takovou pofidérní svoji autodopravu, měl jsem 2 auta, takže s jedním jezdil můj tatínek a s druhým jsem jezdil já.*

Oliver: Bohumil Moravec rád cestoval, měl možnost se podívat i do zahraničí, kam se dostal díky tomu, že tam žila jeho dcera.

Bohumil Moravec: *Já tím, že jsem tam měl tu dcerku, tak jsem jezdil každé rok, protože to jsem si udělal z nákladního auta obytný auto a projezdil jsem skoro celou Evropu.*

Martin: V době sametové revoluce v roce 1989 se pan Moravec účastnil stávky na Letné. Po revoluci se hned zapojil do politického života, pomáhal zakládat občanské fórum a poté se stal 3x zastupitelem za místní ODS.

Oliver: Když mu bylo vráceno truhlářství, tak se rozhodl se svojí ženou otevřít pekařství.

Bohumil Moravec: *Jelikož moje manželka dělala v gastronomii, tak říkala, hele jíst se bude dycky.*

Martin: Bohumil Moravec si vždy rád užíval života.

Bohumil Moravec: *Rád jsem jezdil na kole a rád jsem cestoval, fotbal, to byl takový ty začátky, za ty dorostence, no a rád jsem třeba užíval Prahy, jak ve dne tak v noci.*

Oliver: A co by pan Moravec vzkázal naší generaci?

Bohumil Moravec: *Měli byste naslouchat těm starším lidem, nejenom rodičům, ale dědečkům a babičkám, jaký to bylo, jak si uměli všeho vážit. a naslouchejte, protože člověk se musí učit až do smrti.*